

pokračování ze strany 14

nás zaujala. Je tu více oslíků než vozidel. Starší muslim projíždí hrdě v sedle osla skrz „děřevnu“.

„Zdrávtvujtě! Pažálsta, kdě u vas nachóditsa vadá?“ ptáme se jej rusky, ale on tento jazyk evidentně vůbec neovládá. „Tady sí rusky asi moc nepokecáme,“ konstatuju. V těchto končinách blízko čínských hranic jsme se totiž s neznalostí jazyka našeho kdysi velkého bratra setkali již vícekrát. Kazaština se od ruštiny hodně liší, ale většina domorodců stále ovládá oba jazyky.

Rozdíl mezi Almatou a okolními vesnicemi je propastný. Největší město Kazachstánu je moderní a dá se srovnávat s našimi městy. Na venkově zase nemají často ani vodovod, elektrika funguje jen občas. Obchody, pokud se ve vesnici vůbec vyskytnou, nabízejí v poloprázdných regálech jen základní zboží jako chleba, těstoviny, nápoje, cukr, sušenky a samozřejmě vodku a cigarety. Už jsme projížděli i vesnicí, kde neměli ani vodu.

ZTRACENÍ V PUSTINĚ

Máme v plánu projet skrz národní park Altyn Emel, kde podle domorodců nebude voda dokonce celých 120 kilometrů. Raději tedy zvyšujeme zásoby ještě o jednu plnou plastovou láhev. K východní bráně parku má vést jen jediná „daróga,“ v mapě značená slabě červenou čarou. V dále vidíme přibližující se oblak prachu. Za chvíli zastavujeme Ladu Nivu a vyzpíváme se řidiče na cestu.

„No přece vpravo! Vlevo byste dojeli k řece Ille,“ odpovídá s jistotou a dívá se, že to nevíme. Po pár kilometrech stojíme u jediné budovy široko daleko. Odtud vycházejí místní ochranáři a hned se ptají: „Akdudá vy k nam pryjčechali?“ Po krátkém rozhovoru se dovídáme nemilou novinku. Tímto vstupem nás dovnitř NP pustit nemohou. Je pro turisty uzavřen. Do útroby rezervace můžeme vjet až ve městěčku Bašči, asi 150 kilometrů odtud. Celý den šlapeme na kolech nekonečnou pustinou po přírodním a kopcovitém terénu. Jedinou stopou po civilizaci jsou slabě vyjeté koleje od vozidel. Díky suchu panujícímu už několik měsíců, jsou cesty nerovné a hrbolaté. Stačí jen malinká chvilka Davidovy nepozornosti, a už se mu jedna hlubší rýha stává osudnou. Já ještě zabrzdím, ale on už nestihá zareagovat. Pokouší se ji narychlo alespoň přeskocit. Skok

je to poměrně efektivní a dlouhý, ovšem dopad s plně naloženým kolem trošku tvrdý. Ozývá se rána. Zastavujeme a prohlížíme kolo. Nacházíme pouze naprasklý nosič, který David okamžitě spravuje izolepou. Oddechujeme si a pokračujeme vesele dál. Horší závadu jsme objevili až později.

„Hele, tam to vypadá na nějaké obydlí!“ hledím daleko před sebe na menší stavení. Dojíždíme k němu. Naštěstí je u něj i mladík. Opravuje starou motorku a nevěřícně na nás zírá s otevřenou pusou.

„Kudá na górod Bašči?“ ptáme se ho. Pevně doufám, že ukáže na naši stranu a nepošle nás zpátky do pustiny. Jeho opověď kvitujeme s velkou úlevou. Směr máme správný! Ještě zjišťujeme, jak daleko je na asfaltku.

„Tólko dvácatkilometrov!“ odvěti.

„Nechápu, jak v té pustině může někdo žít?“ kroutí hlavou David. Pomalu se blíží večer, a tak se pevného povrchu dočkáme až zítra. Stan rozděláváme v malém zeleném háječku, který se tu znenadání objevil. Civilizace je již blízko.

DRUHÝ POKUS O VSTUP DO PARKU

„Hurá, asfaltová silnice!“ Jásáme krátce po vyjetí. V protisměru míjíme dva pěší turisty a nečekaně se ozve: „Hello!“ Zastavujeme. Jsou to první (a vlastně i poslední) západní turisté, které v Kazachstánu potkáme. Jedná se o pár belgických cestovatelů. Stěžují si na velkou jazykovou bariéru (neumí rusky) a vysoké ceny za ubytování. Dva dny cesty od první brány parku nás dělí od druhé budovy v Bašči umožňující vstup do této přírodní rezervace. Platíme tedy vstupné do NP Altyn Emel. Peníze chtějí snad úplně za všechno - za osobu, nocleh, kolo i průvodce, bez kterého je průjezd parkem zakázán. Cenu za bicykl ovšem nikde v papírech uvedenou nemají, protože sem až na výjimky na tomto dopravním prostředku nikdo nejede. Běžně používají auto s náhonem na všechna čtyři kola. Proto částku za motorku dělí dvěma a tu pak uvedou do papírů. Za 60 dolarů na osobu můžeme v parku zůstat do zítřka, kdy lze vyjet ven další bránou vzdálenou 110 km. Díky průvodci se nemáme obávat o doplňování zásob pitné vody. Vše prý zařídí.

„Zdrávtvujtě maladci!“ ozve se náhle za našimi zády. Stojí zde muž asi tak v našem věku s motorkou a sajdkárou ruské výroby. Jmenuje se Komrat a je to náš průvodce. Hned od začátku je cesta velmi náročná. Měkký šterk našim pláštům fakt nevyhovuje. Musíme často tlačit, a to máme v plánu ujet dnes ještě 40 kilometrů.

„Tímhle tempem opravdu nevím, kdy tam dorazíme,“ povídám s obavami. Komrat nám k tomu ještě nečekaně ujel, takže jeho případná pomoc je v nedohlednu.

„Takový průvodce je nám k hovnu!“ nadáváme oba. Později se dovídáme, že má na starosti kromě nás ještě jednu rodinku z Ruska, ta projíždí NP terénním autem. Naštěstí po pěti kilometrech šterku ubývá a my můžeme opět usednout na kola.

K večeru dojíždíme do malé oázy jménem Mynbulak, kde přenocujeme. Do západu sluníčka zbývá ještě pár hodin, a tak jedeme s Komratem navštívit zdejší raritu, která nás do parku vlastně přitáhla. Jedná se o tzv. „Pajuššij Barchan“ neboli Zpívající dunu. Duna je tři kilometry dlouhá a 150 metrů vysoká. Při větrném počasí se písek pohybuje a vydává zvuk, který připomíná zpěv. Nám teda spíše připomíná sirénu.

Domluvili jsme si s Komratem časný start, neboť přes poledne je ve stepi ukrutně vedro.

Blížíme se k břehům velkého jezera Kapčigáj, kde chceme strávit polední siestu. Jednoho z ochránců parku se ptáme, jak daleko to ještě je.

„Pajechajtě tólko 2 km.“ Už mockrát jsme si ověřili, že jejich odhad vzdálenosti je dost špatný. A tak získanou informaci násobíme zhruba šesti. K jezeru dojíždíme až po dvanácti kilometrech. Pokládáme kola a hurá do vody. Konečně! Koupel v Kapčigáji je vytouženou a zaslouženou odměnou.

„Tady by se kempovalo,“ zasním se, ale David hned dodává: „Jedině, kdyby tu bylo víc stínů!“ Teploměr na hodinkách nám ukazuje krutých 60 stupňů! Odpočíváme za trsy vyšší trávy, protože na sluníčku je jako v roztopleném kotli. Voda na pití je opravdovou řádkou - teplý vývar z plastu skutečně neosvěží. Před odjezdem si jdeme znovu zaplavat a rozpálené tělo alespoň trochu zchladit.

LISTOPAD 2017

úterý 7. 11. v 19.30

NÁVŠTĚVA U PANA GREENA

autor: Jeff Baron

režie: Vladimír Michálek

hraji: Stanislav Zindulka, Daniel Tůma

Legrační, dojmavý příběh lásky a odpouštění. Náhodná automobilová nehoda přivádí do styku dva muže, kteří by se jinak nikdy neselekali a navzájem změnili jejich život.

Rozdělují je dvě generace a co začíná jako komedie kontrastu kultur se vyvíjí ve vyhrocený příběh o riziku osamělosti, předsudků a netolerance. Jak týdny plynou, vytváří se přátelství, prověřují se lidské vztahy a odhalují se tajemství.

délka představení 2 hod. včetně přestávk
cena vstupenky: 350,-

úterý 14. 11. 2017 v 19.30

CHVILKOVÁ SLABOST

Divadlo v Rytířské

autor: Donald Churchill

režie: Petr Hruška

hraji: Petra Špalková, David Matásek, Sandra Černodrinská

Tony a Audrey manželé dvacet let, dvě děti, dva roky po rozvodu. On, úspěšný kameraman z reklamy, čerstvě oženěný s podstatně mladší dívkou, s níž právě čeká dítě. Ani ona na první pohled nestrádá - od svatby s jejím novým partnerem jí dělí už jen tři dny.

Bývalí manželé přijíždějí na venkovskou chalupu, kterou spolu kdysi sdíleli a která se má nyní prodat, aby se podělili o nábytek a jiné cennosti. Přijíždějí se všim zdánlivě vyrovnaní a smíření, s nadějnou vyhlídkou na své nové životy. Navíc jejich společné setkání s odstupem času jenom potvrdí, že se nemohou vystát.

délka představení 2 hod. včetně přestávk
cena vstupenky: 390,- / balkon

350,-

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA.

Vstupenky zakoupíte v pokladně Divadla U22, K Sokolovně 201, Praha 22 - Uhřetěves.

Pokladna je otevřena Po, St od 17.00 do 19.30 hodin, Út od 15.00 do 19.30 h., 1 hodinu před představením.

Rezervace i informace o představeních vám rádi poskytneme v pokladně divadla nebo na tel.: 725 936 914 a 222 767 900, informace@divadlo22.cz, vstupenky@divadlo22.cz

www.divadlo22.cz

Vstupenky je možné zakoupit také v internetové prodejní síti Ticketportal.

inzerce

Kramolišov 1601, Rožnov pod Radhoštěm, 756 61

STAČÍ PÁR MINUT

A MÁTE DÁRKY PRO KAŽDÉHO...

!! Veškeré zboží skladem - odeslání nejpozději další pracovní den !!

- porcelán, keramika
- sádrové pokladničky
- dekorace na stěnu
- kapesníky (dárková balení)
- sochy andělů
- vtipná trička

info@adodarky.cz
tel. +420 777 907 094
www.adodarky.cz

www.cykloknihy.cz

